

Nový Poriadok

#223

11 / 2025 (136)

Alfred Kotz

Príkaz a poslušnosť Slová Hitlerovým vojakom Časť 9

Ľudové spoločenstvo

Poznáte kolónie malých záhradiek na okraji veľkých miest - účasť vo vlasti, radosť z rozkvitnutých kvetov a rast praktických rastlín na tomto kúsku prenajatej pôdy. Človek by si myslel, že aspoň tu sa potvrdí spoločenstvo, nesené hlbším cieľom. Už sme takmer zabudli, ako biedne vyzeralo toto spoločenstvo ešte pred niekoľkými krátkymi rokmi. Boli tu dožinkové slávnosti, ale nie vždy niesli tvár nášho spoločenstva.

Spomínam si na koniec jedného takéhoto festivalu. Farebné svetlá zhasli. Zaznel posledný smiech a potom do tichej noci zahral oneskorenec, hudobník: "Deutschland über alles! - Aká

Otto Skorzeny

odvaha! Nemecko sa v Nemecku dostalo do nevkusy. Rozzúrení muži sa rozčuľovali. Cítili sa "vyprovokovaní". Niekoľko tónov z nemeckej hymny pre nich znamenalo vyhlásenie vojny. Ľudí obklopovala bieda a Nemecko obklopovala bieda. Nemecko stálo pred svojou hodinou smrti. Nemecké srdcia boli pohltené pokrivenosťou politických strán. Hlásala sa rovnosť všetkých s ľudskou tvárou, ale jeden rozbil bratovi lebku! Muži stojaci pri strojoch počas pracovného dňa necítili žiadnu radosť z hukotu kladív a otáčania ozubených kolies. Nespievali nič iné ako pieseň hlbokkej nenávisti.

Títo muži sa nepovažovali za pánov strojov, ale skôr za ich služobníkov. Nebola v nich hrdosť na to, že oni sú tí, ktorí formujú silnú oceľ, skôr ozubené kolesá vládli mužom, pretože muži nevládli sami sebe. Stratili sa v myšlienkach, ktoré sa prelievali do nenávisti, nenávisti voči nemeckému ľudu a voči strojom, ktoré mali vlastne za cieľ len slúžiť ľuďom.

Odvtedy sa život v Nemecku výrazne zmenil! Za taký krátky čas! Nikdy na to nezapúdajme, aby sme sa neprehrešili proti tomu, čo sa stalo, a znovu to neohrozili! Nad technikou stojí nemecký človek. Nemecký človek sa však stal súdruhom. Sú pánmi nad strojmi a opäť pociťujú radosť zo žeravých štipcov. Teraz vedia: rozkazujú pánom" a výsledok týchto príkazov a poslušnosť strojov neslúži len jednému podnikateľovi, ale celému nemeckému národu.

Pred niekoľkými rokmi sa človek domnieval, že stroj - alebo vykonanie nejakej úlohy - je spoločnosť. Samotné stroje a samotná práca ešte stále nie sú firmou! Spoločnosť sa vytvára prostredníctvom spoločenstva vedenia a nasledovania. Predstavuje súlad ducha, tvorivosti a materiálov. Chytrá úvaha a šikovné ruky tvoria suroviny a vytvárajú výrobky, ktoré obchodník prináša na trh. Spoločnosť má však dušu, živý cieľ, ktorý je vyšší ako len výroba výrobkov a ich predaj za účelom zisku.

Hitlerovi vojaci, teraz stojíte vo firmách, či už vás obklopuje rev motorov alebo ticho kancelárie. Je na vás, aby netvorili len mozgy a ruky, ale aj srdcia tvorcov, aby v nich bola láska všetkých k práci a aby radosť z práce bola ľahká. Nejde o nudnú uniformitu, skôr o to, aby sa uznala hodnota každého. Lebo každý je rovnako dôležitý. Nikto by sa však nemal správať dôležitejšie, inak zničí radosť a vieru toho druhého. Generálny riaditeľ je dôležitý. Upratovačka je tiež dôležitá, aby mal čisté pracovisko.

Podnik za podnikom, veľký i malý, továrne a pracoviská v domácnostiach, všetky vytvárajú spoločenstvo tvorivých Nemcov a jednotu životných požiadaviek pre všetkých. Ich jednota prerastá do Nemecka, ktoré patrí týmto

tvorivým ľuďom, v ktorom niet miesta pre ľuďí, ktorí len berú. Vyrastá do nemeckého ľudu. Jednotlivec o tom nesmie len počuť. Musí to zažiť a pochopiť. Najlepšie to pochopí prostredníctvom činu. Ty, Hitlerov vojak, si čin! Musíš *žiť ako príklad* tohto spoločenstva pre ľudových súdruhov! Tí, ktorí si myslia, že svoju úlohu môžu splniť prostredníctvom veľkých slov a konania, nie sú Hitlerovi vojaci. Pozrite sa na ich ústa a prsty! Rozbíjajú to, čo Hitler vybudoval; zraňujú duše tých, za ktorých bojujeme a ktorých nesmieme stratiť. Všetci Nemci patria k nám. Závisí to od každého jedného muža a ženy.

Nikto z nás nepatrí len sám sebe. Každý patrí aj tomu druhému, len sme to predtým nevedeli. Každý patrí k druhému rovnako, ako ten druhý patrí k nemu. Odpor a státie bokom nepomáha. Všetci patríme k sebe, aj keď sa tisíckrát minieme na ulici bez pozdravu. Spája nás spoločenstvo bez ohľadu na to, či ho odmietame, alebo potvrdzujeme.

Áno, spája nás aj na poslednej ceste. Ak toto spoločenstvo zomrie, zomrie aj ľud. Často sa tomuto nutkaniu skláňame bez toho, aby sme si to uvedomovali. Je však veľká škoda, že si toto spoločenstvo nie vždy uvedomujeme - žijeme ho, prežívame a radostne ho potvrdzujeme.

Premýšľajte o tom: Dostal by vôbec niekto z nás pohár vody, keby iní ľudoví súdruhovia nestavali potrubia, iní ich neukladali, ďalší neobsluhovali čerpaciu stanicu, takže stačí otočiť kľučkou? Pri raňajkách uvažujete o tom, že chlieb má za sebou dlhú cestu? Že neznámy ľudový súdruh naklonil pôdu a zasial semeno, že jeden pokosil pšenicu a priniesol úrodu domov, že jeden upiekol múku na chlieb? Nemohli by ste ísť domov suchou nohou, keby iní neukladali kameň za kameňom, aby vytvorili chodník, a ešte iní nevytvorili odtokový systém pre dažďovú vodu. Kto vyrobil naše oblečenie; kto vybudoval železničný systém, aby vám slúžil? V dave stretávate tých, ktorí postavili váš dom. Nepoznáte ich a ani ich nezdravíte. S radosťou si prečítate knihu, ktorá vás povznáša a pomáha vám rozšíriť si rozhľad. Myslíte aj na človeka, ktorý ju pre vás po dlhých nociach napísal? Alebo na remeselníkov, ktorí ju vytlačili a zviazali? Dokážete si sami zostrojiť telefón, ktorý môžete spoľahlivo používať? Koho zavoláte v núdzi k lôžku milovanej osoby? Zavoláte lekára, ľudového druha, a teda ďalšieho. Vždy a všade nájdete tichých svedkov, ktorých pre vás vytvárajú iní, je ich toľko, že ich ani nevnímame. Závisí od nich celé tvoje bytie. Vedzte, že musíte prestať existovať, ak pre vás prestanú tvoriť vaši ľudoví súdruhovia! Nikto z nás sa nemôže z tohto zväzku stiahnuť, ani ten najtvrdohlavejší samotár.

Chceme vynaložiť aspoň skromné úsilie, aby sme si toto puto uvedomili, aby sme prispeli svojou láskou a vernosťou, aby sa stalo harmóniou srdc. Práce a materiály sú inak chladné a bez radosti. Tak stojíme pri svojej práci a v našom ľude so svojou pracovitosťou a láskou. Už nám nie je ťažké praktizovať ohľaduplnosť voči druhým. Stáva sa pre nás ľahkým odhodiť od seba všetko, čo by druhým ublížilo.

Nemecké ľudové spoločenstvo je niečo iné ako naplnenie marxistických snov o rovnosti. Naše spoločenstvo je založené na zväzkoch krvi, na zväzkoch ľudového druhu. Je však nemysliteľné, aby sa všetci jednotlivci stali osobnými priateľmi. Vlastnosti a schopnosti sú, chvalabohu, u všetkých odlišné. Jeden je pokročilejší v intelektuálnej oblasti a iný má šikovné ruky. Hráč na husle nemôže riadiť kamión s pivom alebo remeselník sa nemôže stať predsedom senátu. Nároky povolania zvyšujú nároky na vzdelanie. Intelektuálne vzdelanie si vyžaduje väčšie prostriedky, ktoré mnohí musia driapať pod hladom. Je spravodlivé, aby sudca dostával väčší plat ako jeho pisárka, pretože dlho nemal žiadny príjem, kým pisárka už áno. Generálny riaditeľ sa musí - musí - obliekať inak ako jeho úradník. Musí - musí - mať možnosť vstúpiť do kultúrneho krúžku, ktorý zodpovedá jeho intelektuálnej úrovni.

Ľudovému spoločenstvu neškodí, ak sa na slávnostnú príležitosť nosí smoking, ak predpisy nevyžadujú uniformu. Ľudovému spoločenstvu však prekáža, ak na ľudovom súdruhovi v smokingu nájdeme chybu. Narúša ľudové spoločenstvo, ak kritizujeme a závidíme človeku s vyšším platom. Mali by sme sa viac snažiť pozrieť sa bližšie a pochopiť druhého, lebo aj on má svoje starosti. Je v našich rukách naučiť chlapca pracovitosti a ctižiadosti, aby sa stal schopným a mohol si zarobiť viac.

Nie, rozdiely v postavení, triede a intelektuálnych záujmoch nebránia ľudovému spoločenstvu; sú to nevyhnutnosti. To, čo je konštruktívne a čo treba zdieľať, je jasnosť postojov a charakterov a pochopenie pre druhého, hrdosť každého muža a každej ženy na to, že je členom nemeckej jednoty. Práca zušľachtľuje, ak je poctivá. Preto je nesprávne, ak niekto povie: "Ja som "len" robotník!". Ponižuje tým sám seba. V ľudovom spoločenstve neexistuje žiadne "len". Ak správne zmýšľajúci čistič ulíc vykonáva svoju prácu poctivo a svedomito, potom vykonáva ušľachtilú službu pre národ. Takýto človek stojí nekonečne vyššie, ako to robí nejaký hodnostár s charakterom darebáka.

To by však nemalo brániť ani smokingu, ani murárskej zástere. Každého ľudového druhu by malo hriať srdce pre toho druhého. Všetko ostatné z toho

prírodzene vyplýva. Potom nikto nebude bez vlastnej viny hladovať ani mrznúť, kým iní budú žiť v prepychu bez toho, aby si ho zaslúžili.

Hitlerovci sme z našej formácie - a prostredníctvom našich úloh - vrostali do ľudového spoločenstva. Je na nás, aby sme toto spoločenstvo formovali a nezničiteľne ukotvili jeho základ, a to spravodlivosť. Akí sme my, takí budú aj ostatní. Všetci musíme plniť najvyšší cieľ, slúžiť Nemecku zo všetkých síl. Závisí to len od služby. Zarábanie je len prostriedkom k dosiahnutiu cieľa. Koniec a cieľ je však služba ľudu a vlasti. Takto vnímame spoločenstvo nemeckého ľudu. Takto vnímame Nemecko. Je na nás, aby sme sa postarali o to, že ľudia už nikdy nebudú nadávať, lebo hrá trubač: "Deutschland über alles!"

Nosenie - povinnosť - vlast'

Väčšina Nemcov prešla školami vojenských inštitúcií. Je zbytočné uvádzať poznámky o nosení vonkajšieho druhu. Každý z nás, áno, aj každé nemecké dieťa vie, že vojak chodí vzpriamene. Každé vie, že rovný charakterný muž pevne stojí nohou na zemi, na rozdiel od tých, ktorí našľapujú zľahka. Pre nás je sebavedomé vystupovanie nemeckého muža prirodzené. Toto držanie tela, ktoré očakávame najmä od vodcov, nie je ničím iným ako výrazom vnútornej zrelosti.

Dôležité je vzdelávanie smerom k tejto zrelosti. Nie je však výlučne rozhodujúca. Musí tu totiž už byť prítomné niečo, na čom môže výchova stavať a z čoho sa dá vyformovať určitá forma, aby nosnosť a činnosť korešpondovali. Predpokladom je morálny zákon v nás, pocit zodpovednosti a pojem povinnosti.

Ak tieto hodnoty neexistujú v nás, potom naše údajne dobré vonkajšie vystupovanie nie je ničím iným ako kostýmom alebo maskou. Vystavanú, jemnú zdržanlivosť treba odlišiť od prázdnoty tým, že odstup od všednosti sa nielen udržiava, ale že sa udržiava skôr preto, aby sa ochránilo to, čo je dôležité.

Pojem povinnosť sa často zneužíva. Často prekvapujeme sami seba tým, že si hovoríme - otvorene to priznajme -, aby sme sa vyhli povinnosti, tým, že sa zabarikádujeme za pojmom povinnosť. V živote sa stáva, že sme občas unavení, že sme roztrpčení, sklamaní alebo dokonca rozhorčení. Vtedy poču-

jeme lacný výraz: "Plním si svoju povinnosť a všetko ostatné ma nezaujíma. Nech si robia, čo chcú! Ničím iným sa nebudem zaoberať!"

Ten, kto to tvrdí, dosiahol bod, kedy sa začína zabúdať na povinnosti. "Na všetkom ostatnom mi nezáleží!" Kapitulácia? "O nič iné sa nebudem starať!" Odmietnutie služby, zbabelosť, dezercia? Neustupujte, súdruhovia! Snáď ste si svoje zhoršenie spôsobili sami? Snáď ste boli právom privedení späť na hranice svojich schopností? Je ten "druhý" možno v skutočnosti lepší ako vy? Snáď sa tvrdohlavo snažíte bežať hlavou cez tehlový múr bez toho, aby ste dávali pozor na to, čo rozbíjate? Alebo vám chýba nadhľad a z krtinca ste urobili horu? Zaslúžili ste si to, čo ste dostali, a váš postoj je nespravodlivý?

Predpokladajme však, že druhá strana skutočne dala dôvod na vašu zatrpknutosť. Mal šéf zlú náladu? Prirodzene, len pokrčíme plecami a odídeme. Chýbalo vám povýšenie? Nič viac? Unavili vás každodenné maličkosti? Vyčerpala vás závisť a podlosť iných ľudí? Boli ste slabší, hoci ste si mysleli, že ste lepší. Sklamali vás ľudia, ktorým ste verili? To je určite zlé. Je však za zlyhanie jednotlivcov zodpovedný celok? Pozrite sa radšej na dobrých ľudí okolo seba, ktorých by ste sami nemali sklamať! Slušných a správne konajúcich ľudí nechávaš na holičkách, ak sa "o nič iné nestaráš". Nemecko máme radi také, aké je. To neznamená mlčky akceptovať chyby, ktoré sa objavia. Chceme byť nápomocní všetkým dobrým ľudom, ale bojovať proti podradnosti všade, kde sme ju stretli. Skutočnosť protikladov je zákon prírody. K svetlu patrí tieň, k pozitívnemu patrí negatívne. Veľké a žalostné leží blízko seba. Aj na vrcholných miestach ľudského životného prejavu, napríklad v boji medzi životom a smrťou, stoja vysoké a nízke bok po boku. Jeden stojí s jasným a čistým srdcom pred večnosťou a hneď vedľa neho stojí druhý, ktorý sa chytá vecí padlých. S hrdosťou hľadáme na hrdinské postavy nemeckých dejín, ale neprehliadame, že boli obklopené zradou a podlosťou. Koľko nádhery vytvorilo nové Nemecko v takom krátkom čase vďaka verným srdciam a úctyhodným, pracovitým rukám, ale koľko malosti a ničoty bolo treba najprv zmiestť!

Náš pohľad je zameraný na všetko veľké, čo nemá nič spoločné s leskom, ale predstavuje podstatu všetkého krásneho, ušľachtilého, pevného a zdravého. Vedľa neho skutočne existuje to malé a škaredé. Rastie dolu a plazí sa do výšin, ale môže žiť len v tieni toho veľkého. Nenechajte sa pomýliť touto malosťou! Chce sa javiť ako veľké. Bezočivosť zmiešaná s chytrosťou, manévrovateľnosťou a prispôsobivosťou sa môže ľahko prezentovať ako skutočný úspech a skutočná hodnota.

Máte na výber, či potvrdíte jednu alebo druhú stranu. Neexistuje tu žiadna polovica. Ak potvrdíte malosť, egoizmus, kruh oportunistov, potom tam zostanete. Ak si však zvolíte stranu skutočných nemeckých mužov, potom, súdruh, nesmiete nikdy dezertovať. Chápeme vašu zatrpknutosť, pretože ju tiež cítime. Vidíme, že sa potkýnaš, ale nenecháme ťa padnúť. VEDIEME ŤA SPÄŤ K TVOJMU LOŽISKU.

Čo je to "povinnosť"? Čo je "ten druhý"? Podľa koncepcie človeka, ktorý chce skutočne robiť len "svoju prácu" a nie "toho druhého", by povinnosť bola len donútením, napríklad splnením požadovanej úlohy. Ak sa niečo vyžaduje, potom je v pozadí niečo, čo začína donútením. Takýto druh "povinnosti" je len sklonením sa pred donútením. Ak sme k nejakému konaniu nútení hrozbou predpisov, potom sa naše konanie stáva donútením, ktoré je na nás kladené zvonka. My však pod povinnosťou rozumieme niečo úplne iné. Chceme niečo zvnútra, hýbe nami morálna požiadavka: naša láska, naše presvedčenie, naše potvrdenie života a zmysel pre spoločenstvo. Tieto sily môžu byť v nás také silné, že sa pre nás stanú nutkaním, ale to nie je nič iné ako najjemnejšia povinnosť zo srdca. Vtedy musíme robiť niečo, čo chceme robiť.

Tu sa ukazuje vysoká úloha pre všetkých vedúcich, a to starostlivosť o dušu podriadených, aby na tvrdý nátlak, ktorý je na nich zvonka kladený, odpovedali svojou túžbou, svojím pochopením a svojou radosťou. Od vodcovských schopností vedúceho závisí, či donútenie ostatní prijmú s trpkosťou, alebo či ho povzbudia uznaním, že jeho práca je výtvorom jeho intelektuálneho nadania alebo šikovnosti jeho rúk. Dobrovoľníctvo sa rodí z toho istého donútenia; ochota a poslušnosť sú spolu základom skutočného spoločenstva. Musia sa prejavíť všade, kde nemecký ľud stojí pospolu. Za celkom opäť stojí nutkanie, veľké, osudom zviazané, neúprosné nutkanie, smerujúce k existencii alebo neexistencii, ktoré ako spoločenstvo zvládneme len vtedy, ak každá z jeho častí zvládne malý svet svojho vlastného nutkania.

NSDAP/AO je najväčšou svetovou Dodávateľ národnosocialistickej propagandy!

Tlačené a online periodiká v mnohých jazykoch
Stovky kníh v mnohých jazykoch
Stovky webových stránok v mnohých jazykoch

Formulár na predplatné

Predplatné *Nový Poriadok* nasledujúcich dvanásť čísel. 30,00 EUR alebo 30,00 USD. [Uved'te, ktoré jazykové vydanie chcete!]

Príspevok - *VAŠA podpora umožňuje našu prácu!*

Name _____

Street _____

Mesto _____ Štát alebo provincia _____ PSČ _____

Country _____

(voliteľné) E-mailová adresa / telefón _____

Šeky vyplácajte na adresu: *NSDAP/AO*

Pošlite na adresu: (Alebo vynechajte "NSDAP/AO"); *NSDAP/AO - PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA*